

U UTORAK PREMIJERA 'GERANIUMA' NA DUBROVAČKIM LJETNIM IGRAMA

Mladenačka priča o samoći

➔ Riječ je o praiizvedbi djela Ive Vojnovića, a u glavnoj ulozi je Doris Šarić Kukuljica

U Festivalskoj palači najavljena je druga dramska premijera 70. Dubrovačkih ljetnih igara – "Geranium", prema istoimenoj pripovijetki Iva Vojnovića te pripovijetki "Otok" iz zbirke "Molitva na šetalištu" Antuna Šoljana, u režiji Marine Pejnović koja s dramaturgom Ivanom Penovićem potpisuje adaptaciju teksta. Uvodno se okupljenim predstavnicima medija obratila intendantica Dora Ruždjak Podolski.

BRUNO LUCIĆ

– Premijera "Geraniuma" važna je iz dva razloga: ona okrunjuje zanimljivu, raznoliku i uspješnu kazališnu sezonu 70. Dubrovačkih ljetnih igara, a radi se o praiizvedbi Vojnovićeva djela, a time ovaj čin predstavlja partikularni potez ne samo za Igre, nego i za čitavo hrvatsko glumište. Prvi put se u povijesti hrvatskog kazališta prikazuje na kazališnim daskama. I još jedna zanimljivost, mitski pisac Igaro Ivo Vojnović je tijekom 70 godina postojanja ovog Festivala uvijek bio prikazivan unutar dvaju djela, a to su "Ekvinocijo" i "Dubrovačka trilogija", pa je ovo prvi put da se na njega obrati pozornost kao autora iz jednog šireg spektra. Ovo je prvo djelo izvan Vojnovićeva opusa koje izrazito snažno, otvoreno i hrabro progovara o ženskoj. "Geranium" je tiskan kad je piscu bilo samo 23 godine, stoga je mladi Vojnović s punim povjerenjem predan u ruke mladoj autorskoj ekipi za neka nova čitanja – istaknula je intendantica.

Njezin pomoćnik za dramski program Saša Božić rekao je da je cilj Igaro pokušati otkriti nepoznate dijelove opusa hrvatskih klasika, a prikaziva-

Premijera predstave je 20. kolovoza, s početkom u 21.30, u parku Umjetničke škole Luke Sorkočevića

njem takvih prozaih djela mladi redatelji mogu osloboditi svoj kreativni rukopis.

– "Geranium" je priča o samoći, priča o onima koje ne vidimo i ne čujemo i upravo zbog toga mislim da nas današnji svijet dovodi do tog trenutka da smo sve više otuđeni – poručila je redateljica Pejnović.

– Vojnović se time bavio 1880. i na taj način komunicira s nama danas. Mare je osoba koja je sama odlučila i sama se dovela

do toga da je odmaknuta, ona je na neki način odredila svoju sudbinu i upravo je tu jedno od pitanja: "Što bi bilo kad bi bilo?" Djelo Šoljana, s druge strane, dokazuje da je čovjek sam i u skupini, da nije samo sam po sebi kao kod Vojnovića, već da i u grupi dođe do samoga sebe i to je ono što smo najviše htjeli prikazati – kazala je.

Penović je istaknuo kako je zanimljivo vidjeti Vojnovićev mladenački rukopis – priča je

Autorski tim predstave pred novinarima

za njega posebna jer nije neka "unikatna dramski potencijalna radnja", nego je to priča o ženi koja se može vidjeti bilo gdje, u bilo koje vrijeme. Naslovnu ulogu Mare tumači dubrovačka glumica Doris Šarić Kukuljica.

– Govorili smo o samoći, o toj nekoj drugosti u svijetu, pogotovo danas gdje narcizami i egoizam prevladavaju.

O tome su već u prošlom stoljeću napisane vrlo bitne knjige, koje su upozoravale na stanje društva i života u kojemu se krećemo. U tom kontekstu veliki mi je izazov ponovno to raditi propitujući sebe i te vrijednosti kroz tekst, gdje se danas to samoodricanje, žrtva, gdje se to može smjestiti, a da dobije pravi moralni okvir koji se ruši danas na svim poljima. Trebamo se pitati: živimo zajedno, čopor smo, živimo jedni za druge i jedni od drugih, a izbjegavamo vrlo često dati jedni drugim sebe?! Sva Vojnovićeva lica, na-

ročito ženska, imaju svoje jake moralne integritete i stavove, bez obzira koliko trpe, koliko se muče, koliko su nekad time zarobljeni, ti stavovi su konkretni, jasni. Iza svega toga stoji jedna viša ideja, a čini mi se da danas viših ideja nema, nego da su samo male, sitne, osobne, egoistične ideje, i toliko mi je "Geranium" zanimljiv. Danas smo puno više sami nego u vrijeme Vojnovića, danas imamo samo iluzija, pogotovo preko ovih novih medija i "klikova" da smo s nekim, ali zapravo se osamljujemo i naši odnosi su mahom više površni – naglasila je dramska umjetnica.

Scenografkinja je Zdravka Ivandija Kirigija, kostimografkinja Barbara Bourek, skladatelj Josip Maršić, oblikovatelj svjetla Elvis Butković, jezični savjetnik Maro Martinović, asistentica dramaturga Antonela Tošić, dekoraterka cvijeća Vesna Sretović-Čeljo, a inspicijentica Virginija Bolfek. ●